

Trilogie 'Lessen van Meester G'

Boek I. Volg mij

tweede en vernieuwde druk

Konstantin Serebrov

Serebrov Boeken
Den Haag, 2016

©Serebrov Boeken, 2016
ISBN: 978-90-77820-37-7

Uitgever Serebrov Boeken: Guram Kochibrolashvili
Telefoon: 31 (0) 70-352 15 65
E-mail: serebrovboeken@planet.nl
Website: www.serebrovboeken.nl

Redacteur: Maria Toonen
Vertalers: Maria Toonen en Gouri Gozalov

Vormgeving: Konstantin Serebrov
Omslagontwerp: Gouri Gozalov
Afbeelding op de omslag: gravure uit Viatorum door M. Maier

Voor de illustraties in dit boek werd gebruik gemaakt van gravuren uit alchemistische verhandelingen uit de 17e eeuw:
Viatorum, Tripus Aureus en Atalanta fugiens door M. Maier;
De lapide philosophico door Lambsprinck; Mutus Liber, die welwillend werden afgestaan door Bibliotheca Philosophica Hermetica, Amsterdam.
Herdruk met toestemming van de bibliotheek.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook worden opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VERSCHENEN BOEKEN VAN KONSTANTIN SEREBROV

Trilogie 'Lessen van Meester G'

1. Volg mij
2. Drie levens in een leven
3. Het Pad van alchemistische Fusie

Serie 'Alchemistische Leringen'

1. Verhalen van de alchemistische Meester G en zijn leerlingen over het geestelijke Pad
2. Spirituele Alchemie in woord en beeld
3. Praktische Alchemie

Serie 'Het innerlijk Licht'

1. Lering van het innerlijk Licht
2. Geestelijke Adem: de Beoefening van Kriya Yoga

Serie 'Innerlijk Christendom'

1. Beschouwingen over het Pad van de Monnik, deel I
2. Beschouwingen over het Pad van de Monnik, deel II
3. De 22 Mystериën van de Christelijke Weg

*Dit boek is ter nagedachtenis
van
Vladimír Stepanov, 'Meester G'*

INHOUDSOPGAVE

Lijst van illustraties.....	7
Voorwoord van de vertalers.....	8
Voorwoord van de auteur.....	9
Hoofdstuk 1. Ontmoeting met een geheimzinnige man.....	11
Hoofdstuk 2. De gecodeerde plattegrond van het Pad	22
Hoofdstuk 3. De mystieke ruimte van Moskou	56
Hoofdstuk 4. Het kruispunt van oneindigheden	65
Hoofdstuk 5. Het alchemistische labyrint van Moskou	85
Hoofdstuk 6. Drie boeddhistische aapjes.....	140
Hoofdstuk 7. De jazzband en het element Lucht.....	151
Hoofdstuk 8. De Stad der Dwazen	216
Hoofdstuk 9. Een ongewone manier van leren	248
Hoofdstuk 10. Een oase in Kiev.....	262
Hoofdstuk 11. Een ontoegankelijk sprookje	292
Eindnoten.....	305

LIJST VAN ILLUSTRATIES

Illustratie 1. Volg mij (kaftafbeelding)

Een Meester alchemist, die als zodanig herkenbaar is door het monnikshabit dat hij draagt en het boek in zijn hand, symbool van de traditionele kennis, ontmoet op een van zijn reizen een amateur alchemist. Deze amateur alchemist probeert op eigen risico zijn Materia Prima te transformeren. Materia Prima wordt hier gesymboliseerd door de ertsheuvel, waarop de amateur alchemist staat, en waarin zijn mannelijke en vrouwelijke beginselen zijn verborgen. Met behulp van vuur probeert hij deze beginselen uit het erts te smelten. De amateur alchemist houdt een staf, het symbool van wilskracht, in zijn hand.

De Meester alchemist wijst de amateur alchemist erop, dat het vuur dat hij gebruikt, geen Hemels Vuur, de voornaamste kracht in de Kunst van de Alchemie, is, maar een aards vuur en dat de amateur alchemist niet beschikt over de nodige spirituele kennis. Daardoor zal de alchemistische reactie die hij op gang probeert te brengen, tw. het uitsmelten van zijn beginselen, deze reinigen en smelten met het doel om de androgyne substantie Rebis te verkrijgen, geen correcte uitkomst hebben.

De Meester alchemist nodigt de amateur alchemist uit de traditionele Kunst van de Alchemie te leren, waardoor hij het alchemistische, innerlijke goud in overvloed zal kunnen verkrijgen. Het verkregen goud betekent in de symboliek van de alchemie, dat de Heilige Geest nu kan vertoeven in het gereinigde en verheven hart van de alchemist.

Illustratie 2	10
Illustratie 3	16
Illustratie 4	49
Illustratie 5	83
Illustratie 6	104
Illustratie 7	265
Illustratie 8	280
Illustratie 9	303

VOORWOORD VAN DE VERTALERS

Deze autobiografie is tegelijkertijd een Christelijk Hermetische verhandeling: het is een poging van de auteur om de Russische Christelijk Hermetische Traditie in literaire vorm te presenteren.

De lezer maakt kennis met de verborgen dimensies van het leven van een Russische spirituele Meester, via de belevenissen van zijn leerlingen. Om hun diepste wens, namelijk het kennen van de hoogste natuur van het menselijk Zelf, te vervullen moeten de leerlingen hun gewone leven opgeven. Ze moeten deelnemen aan de onbegrijpelijke en geheimzinnige missie van de Meester. Het Christelijk Hermetisme gebruikt het labyrint als een symbool van het pad naar de hogere werelden, waardoor de zoeker die het pad bewandelt getransformeerd wordt. Het verhaal werpt licht op het verborgen labyrint van o.a. de Moskouse mystieke salons, waar de leerling-alchemisten Kasyan en Gouri, onder leiding van de Meester G, degenen die het onbekende najagen ontmoeten. Het innerlijk leven van deze opmerkelijke mensen speelt zich af op de ijle gebieden, die zo nu en dan, door bijzondere avonturen, toegankelijk worden voor Kasyan en Gouri. Verborgene gedachten en ervaringen worden onthuld, waardoor de lezer gelegenheid krijgt om, samen met de auteur, het labyrint te bewandelen en zo een blik op zijn of haar eigen diepte te werpen.

De taal van het boek is spontaan, soms pittig, en duidelijk voor lezers met uiteenlopende achtergronden, die belangstelling hebben voor het onderwerp van geestelijke ontwikkeling, in dit geval in de periode van het Sovjetregime in Rusland. Er zijn toelichtingen op speciale termen en woorden, en specifieke Russische zegswijzen, maar als iets u onbegrijpelijk lijkt, zoek dit dan op via Google. Tenslotte danken wij onze vriend Wilfred voor zijn zeer welkome adviezen en ondersteuning bij de Nederlandse vertaling.

Maria Toonen en Gouri Gozalov
Dan Haag, februari 2016

VOORWOORD VAN DE AUTEUR

Het denkbeeld van innerlijke ontwikkeling heeft me altijd aange trokken. Vanaf mijn kinderjaren wilde ik in het geheim van het bestaan doordringen en achter het onzichtbare gordijn, die onze gewone waarneming beperkt, kijken. De meeste mensen geloven niet in een mysterie achter de zichtbare wereld. Daarom kon ik deze materie alleen met enkele vrienden bespreken, die net zoals ik meer vragen dan antwoorden hadden.

Toen ontmoette ik de man die mij de richting zou wijzen naar het ongewone Pad waartoe mijn hart zich zo onweerstaanbaar aange trokken voelde. Het kostte me echter een jaar om mijn oude opvattingen en voornemens opzij te leggen en mijn oude leven achter me te laten, en hem op zijn ononderbroken reis te volgen. Toen aanvaardde ik de leer die deze man in zijn hart droeg, en begon een lange zwerftocht met hem door vele steden en dorpen. De avonturen en nieuwe ervaringen en de groei van mijn zijn waren onmisbaar om de ondoorgroendelijke leer, die deze man in zijn hart droeg, te kunnen accepteren. Ik kan deze leer het best Christelijk Hermetisme noemen, waarvan geestelijke alchemie de praktijk is. Het leek me echter niet zinvol om een onbegrijpelijke, geconcentreerde alchemistische verhandeling te schrijven, dus heb ik gekozen voor het beschrijven van alle gebeurtenissen en ervaringen zoals die zich voordeden.

Tot slot wil ik mijn vrienden Gouri en Maria, danken voor hun hulp. Ze deden prachtig werk bij het selecteren en redigeren van het beschikbare materiaal. Gouri heeft de tekst verrijkt met vele interessante details, die al grotendeels uit mijn geheugen verdwenen waren.

Konstantin Serebrov
Moskou, januari 2001

Illustratie 1. Deze gravure stelt de hemelse engelen voor, die van hun toppen naar de aarde afdalen met het doel de slapende leerling te wekken. Het is tijd voor hem om wakker te worden en zijn ogen op de Heer te vestigen. Nu moet de leerling zichzelf leren kennen en de ladder naar de hemelse sferen beklimmen.

HOOFDSTUK 1. ONTMOETING MET EEN GEHEIMZINNIGE MAN

Al vanaf mijn kinderjaren was ik me bewust van een andere werkelijkheid. Het voelde heel dichtbij en nu en dan drong ik er spontaan in door, soms 's nachts in mijn dromen en soms gewoon overdag. Ik ben geboren in de Kaukasus, in een kuuroord stadje hoog in de bergen. Toen ik twaalf jaar oud was ontmoette ik mijn eerste geestelijke mentor, die mij mijn astrale reizen zou verklaren. Hij leerde mij de meditatietechniek en ademhalingstechniek van Kriya yoga. Echter, enkele jaren later, toen ik 17 werd en naar Kishinev¹ verhuisde, inspireerden de meditaties en Kriya oefeningen mij niet meer. Ik bleef er vanwege mijn ingeboren koppigheid toch mee doorgaan, uren achter elkaar, in mijn geheime meditatiecel. Ik had mijn provisiekast daarvoor verbouwd. Op de dag dat ik daarin mijn allereerste meditatie deed, hing ik een kleine foto van de grote Kriya Leraar, Sri Yukteswar², op aan de muur recht tegenover mij.

Zijn onverstoorbare blik steunde mij in mijn, grotendeels, vreugdeloze bestaan, en vóórkam dat ik een drukke agnosticus werd. In die tijd was ik hoofd van een kleine groep computerprogrammeurs aan de Universiteit van Kishinev. Ik kon daarom een relatief afgezonderd bestaan leiden, zonder veel last te hebben van de problemen van het dagelijkse leven en kon zo veel tijd aan mijn Kriya-oefeningen en meditaties wijden. Echter, ondanks al deze inspanningen, kwam ik niet dichterbij de Geest. Mijn zoektocht naar esoterische kennis werd een vruchteloze bezigheid van het verzamelen van zeldzame verhandelingen. Het bestuderen ervan leidde me naar de wereld van dromen, maar eindigde steeds weer in een bittere teleurstelling en nog een paar droge mentale schema's in mijn hoofd.

Deze vele jaren durende, eenzame zoektocht bracht me langzamerhand tot de brandende vraag: waar kan ik iemand vinden, die mij door deze sleur van de zichtbare wereld kan leiden?

Eens, in een zomernacht, tijdens mijn meditatie op de foto van Sri Yukteswar, kreeg ik het gevoel, dat hij mij direct aansprak: 'Als je in het mysterie van jezelf wil doordringen, ga dan naar Odessa³, naar je vriend. Daar zul je vinden waarnaar je zo lang zocht. Je hebt maar drie dagen.' De ogen van Sri Yukteswar op de foto werden levendig. Het leek alsof hij zijn mentale boodschap aan mij bevestigde.

‘Maar welke vriend?’ vroeg ik hem in gedachten. ‘Ik heb zo veel vrienden en kennissen in Odessa!’ Maar er was geen contact meer, zijn foto zag er weer uit als gewoonlijk. Ik probeerde me nog een poosje op hem te concentreren, maar de onzichtbare deur bleef dicht. Ik ging slapen. Toen werd ik wakker, een vriendelijke ochtendzon scheen. Ik sprong op en deed het raam wijd open. Een meesje kwetterde op een tak van de populier. Ik herinnerde mij plotseling mijn visioen, en voelde een lichte elektrische stroom door me heengaan.

Snel kleepte ik me aan en ging naar buiten. De ochtendzon speelde met haar warme stralen op de groene bladeren van de bomen en de bruine dakpannen. Over het trottoir slenterend, probeerde ik de situatie te begrijpen en mijn verstrooide gedachten te ordenen. Het advies van Sri Yukteswar was in mijn hoofd geprent, en de wens om dit te controleren werd steeds sterker. ‘Zelfs als dit visioen slechts een spel van mijn onderbewustzijn is geweest, zal ik niets te verliezen hebben bij een reisje naar Odessa,’ redeneerde ik. ‘In laatste instantie win ik erbij: een verzetje in de zeebries en een leuk bezoekje aan mijn oude vrienden. En, stel je voor, dat het een waar visioen was!’ Ik belde met mijn plaatsvervanger en zei dat ik mij voor drie dagen ging terugtrekken, en dat hij verder alles zelf moest regelen. Dit gebeurde niet voor het eerst, dus ik maakte mij verder geen zorgen over mijn laboratorium.

Odessa, dat lui uitgestrekt lag aan de oevers van de Zwarte Zee, zou ik nog kort voor het middaguur kunnen bereiken. Ik ging naar het station, kocht een kaartje, nam plaats op een houten bank van een oude wagon, en dook in het boek van Steiner ‘Hoe verkrijgt men bewustzijn op hogere gebieden?’ De trein vertrok. Een vrijpostige zigeunerin van rond vijftig jaar, in een veelkleurige jurk, kwam bazig de wagon binnen. Zij wierp een blik op de reizigers en kwam toen naar mij toe.

Ik hield niet van opdringerige zigeunerinnen met hun natuurlijke neiging tot magie.

Maar, alsof ze het erom deed, richtte ze haar hypnotische blik op mij en zei een beetje brutaal: ‘Geef een arme vrouw een roebel, dan zal zij je de toekomst voorspellen’.

Ik geloofde deze ridders nooit, want zij gebruiken geraffineerde methoden om geld uit je zakken te kloppen. Ik zwichtte echter voor haar pressie, en stopte een roebel in haar donkere handpalm. Behendig pakte ze mijn hand en zei: ‘Je lot zal veranderen, en de verre weg zal je overkomen, bewandel hem en kijk niet om. Vergeet alles

wat je vroeger had, houd je niet vast aan wat zal komen. Als je me nu wat meer geeft, zal ik de rest ook vertellen’.

‘Ik heb geen enkel kopeke⁴ meer’ zei ik en keerde mijn lege zakken binnenste buiten. Ze fladderde boos met haar gekleurde rok in mijn gezicht. Nadat ze op de grond gespuugd had verdween ze in de volgende wagon.

‘Waar komen zulke sluwe vossen toch vandaan,’ dacht ik met afkeer. Drie uur later liep ik op de trottoirs van Odessa in de richting van Babel Straat, waar mijn oude vriend George woonde. Hij was een bijzondere, en vreemde man. Zijn flat was altijd stampvol met lokale mystici en gelijksoortige gasten uit alle hoeken van het land, zoals kluizenaars en volgelingen van Rajneesh, Castaneda, Aurobindo en andere geestelijke leraren. Ik wist dat George zo nu en dan zo moe werd van zijn gasten, dat hij niet reageerde op de deurbel of door het raam achter ontsnapte. Zijn gasten kenden inmiddels deze eenvoudige kunstjes en bleven gewoon een tijdje wachten op zijn onontkoombare terugkeer. Ook George besloot van tijd tot tijd zijn leven te veranderen. Dit begon altijd op dezelfde manier, t.w. de deuren van zijn flat werden gesloten en niemand kwam er meer in. Hij mediteerde en vastte dan drie tot vier dagen, in de hoop dichterbij tot God te komen. Maar, zodra hij voelde dat zijn kracht enigszins was hersteld, stortte hij zich weer in dezelfde oude maalstroom.

De zomerhitte hing in de straten, en een lichte bries bewoog de bladeren van de grote kastanjbomen op de Primorski Boulevard. Ik betrad verheugd de kleine gezellige patio en keek rond. De grote rode kat van George zat naast de trappen, zijn staart tegen de grond gedrukt. Hij bekeek me waakzaam. Ik ging de donkere trap met uitgesleten treden op naar de galerij. Ik keek door het raam naar binnen en nam een nogal ongewone situatie waar.

Mijn kennissen, de esoterici van Odessa, zaten achter een lange tafel, met voor ieder een schaakbord. Aandachtig bestudeerden ze de ingewikkelde posities, en rookten daarbij lange sigaren. Hun ogen glinsterden op onnatuurlijke wijze. Een goedgebouwde man met grijze krullen stond, met zijn rug naar mij toe, voor de tafel. Hij straalde de rustige zekerheid van een wijze uit. Dit in tegenstelling tot de gespannen, met tabaksrook gevulde, atmosfeer in de kamer. Ik hoorde hem zeggen ‘schaak’. De rode kat klom op dat moment op de vensterbank, en begon goedgehumeurd te spinnen. ‘Monsieur, voor u schaakmat’, klonk de stem van de vreemdeling weer. Ik bedacht dat de zelfverzekerde Odessieten sinds lange tijd niet zo’n grote nederlaag hadden geleden. De deur van George’s apparte-

ment stond bijna altijd open, en zonder te kloppen ging ik de kamer binnen.

‘Eindelijk kom je ons eens opzoeken,’ groette George me. Hij had een licht hemd aan en versleten jeans, en lag onderuit in de oude armstoel. Hij stond lui op. Zijn lichtgekleurde ogen keken me verbaasd aan. ‘Als je nog steeds op zoek bent naar iemand die je de richting van het Pad kan wijzen, dan kun je jezelf gelukkig prijzen, want die is hierheen gekomen’.

‘En jij dan?’ Ik was verbaasd.

‘Laten wij eerst eens kijken wat het oplevert,’ zei George en bracht me naar de vreemdeling.

De gast onderscheidde zich van de free-and-easy inwoners van Odessa, met hun jeans en gekleurde T-shirts, door de formele stijl van zijn onberispelijke lichte overhemd en donkere, door een kleermaker vervaardigde, pantalon. Uit zijn kaarsrechte houding sprak waardigheid en afstandelijkheid. Ik dacht opeens, dat zijn gelaat met zulke verfijnde edele lijnen en zo’n vriendelijke blik, dat van een middeleeuwse ridder zou kunnen zijn.

George stelde me voor en zei lichtelijk grijnzend: ‘Dit is Kasyan uit Moldavië, een veelbelovende mysticus,’ De vreemdeling keek me aan, en ik voelde dat niets voor hem verborgen bleef. ‘Noem me maar G,’ zei hij en stak zijn hand uit. Zijn handdruk was ferm en warm. Toen keerde hij terug naar de schaakborden.

Ik pakte een ‘samizdat’⁵ nieuwigheidje uit George’s verzameling en ging op een bankje in de hoek zitten, door het boek bladerend en af en toe met een blik op het schaaktoernooi. Zo gingen enkele uren voorbij. De spelers, die de strijd verloren hadden, werden vervangen door nieuwe mededingers, maar G bleef onverslaanbaar. De verliezers vertrokken echter niet, ze drongen om G heen en vertelden hem geestdriftig allerlei verhalen, om de beurt of allemaal tegelijk. Ik ving af en toe losse woorden en zinnen op en kon daaruit opmaken, dat het nogal privé details uit hun leven waren en hun mystieke ervaringen. Daar ik deze mensen en hun gebruikelijke ironie jegens elkaar en hun scepticisme goed kende, vroeg ik me verbaasd af, hoe het G zo goed lukte hun vertrouwen te winnen. George raakte echter steeds meer gespannen en keek bezorgd. Toen laat in de middag het toernooi beëindigd werd zei G: ‘Ik ben van plan naar het strand te gaan. Wil iemand me gezelschap houden?’ Er viel een stilte.

‘Ik zal u met plezier vergezellen,’ zei ik.

Wij liepen een tijdje in stilte. Ik zocht in gedachten naar de juiste woorden voor mijn belangrijkste vraag. Eindelijk verzamelde ik moed en vroeg hem:

'Ik probeer al lange tijd te begrijpen wat het Hoogste Zelf is. Weet u misschien hoe ik het kan bereiken?'

'Het lijkt me, dat je overtuigd bent van je bekwaamheid om het Land achter de Spiegel te betreden, terwijl je nog zo ruw en onontwikkeld blijft als je nu bent' antwoordde hij en keek zijdelings naar me.

'Wat bedoelt u precies?' Ik luisterde oplettend.

'Zoals je nu bent zul je het Hoogste Zelf nooit kunnen bereiken,' verklaarde hij. Zonder emotie bestudeerde hij mijn reactie.

'En welke onoverkomelijke barrière hebt u in mij gevonden?' vroeg ik verwonderd.

'Er is geen plaats in de hoogste werelden voor ruwe en onontwikkelde mensen,' antwoordde hij en vervolgde na een korte pauze: 'Jij bent, in termen van de Alchemie, een belez en lichtelijk verwaande neofiet. Je kunt vergeleken worden met onbewerkt erts, waarin de Materia Prima verborgen is. De alchemistische gravures tonen de Materia Prima als Uroboros of de machtige Draak. *Zwavel*, of je essentie, en *Kwikzilver*, of je ziel, zijn in latente vorm aanwezig in de Draak. In de eerste fase van het alchemistische Werk is het nodig om *Zwavel* en *Kwikzilver* uit de Uroboros te smelten, en ze grondig te reinigen. In feite zal Uroboros slechts deels gesmolten worden en daaraan zal *Zwavel* en *Kwikzilver* onttrokken worden. Als zij de nodige graad van reinheid hebben bereikt, is het mogelijk aan het tweede deel van het Werk te beginnen. Dit houdt in dat je je stabiele manlijke oorsprong, die streeft naar de Geest, en je vrouwelijke, vluchtige oorsprong, in het alchemistische ei dient te plaatsen. Hen dan te verzegelen met het Zegel van Hermes en in de alchemistische oven, Atanor, te plaatsen, onder invloed van een matig doch constant, hemels vuur. Dit mengsel zal na een lang proces van omzetting resulteren in de stof *Rebis*, een hemelse androgyne substantie die de kwaliteiten bezit van zowel *Zwavel* als *Kwikzilver*'.

'Wacht, ik begrijp er al niets meer van!'

'Wat kan er onduidelijk zijn aan mijn woorden?' vroeg hij verbaasd.

'De androgyne substantie is van nature onstabiel en kan snel verdampen onder de druk van het leven. Daarom moet het, onder waakzaam toezicht, in het verzegelde alchemistische ei blijven. De stof *Rebis* verdampt door de invloed van negativiteit.

Illustratie 2. De gravure stelt de Uroboros voor, dat in het alchemistische vuur geworpen wordt. Materia Prima wordt voorgesteld door de Draak, die de voornaamste krachtvoorraad van de mens bevat. Als men het Pad van Volmaking neemt moet men de alchemistische transformatie doorstaan. Een alchemist probeert in de eerste fase uit de Draak die in Atanor geplaatst word, een extract te verkrijgen van Zwavel, het vurige mannelijk principe, en Kwikzilver, het vluchtige en vochtige vrouwelijk principe. Mars, de wachter op de drempel, laat Uroboros niet uit de atanor ontsnappen en de transmutatie vermijden. Een bedreven Meester, die het hele proces van het verkrijgen van de Steen der Wijzen kent, moet de optredende veranderingen volgen.

Daarom zul je, als je jezelf toestaat je negatief te uiten, deze substantie gauw verliezen en dan zul je het hele proces van het alchemistische Werk van voor af aan moeten beginnen. Echter, als alles, door God's genade, zonder problemen verloopt, komt de derde fase van het Grote Werk. De materie *Rebis* ondergaat in deze fase verdere transmutaties en dit proces kan vele jaren duren. Alleen als je deze fase doorlopen hebt, kun je erop hopen de Steen der Wijzen

uit deze substantie te verkrijgen, of gebruikmakend van door jou gebruikte termen, je Hoogste Zelf te bereiken.

Op dat moment raakte iets mijn hoofd. G boog en raapte een kastanje, in een ruwe groene schil met lange doorns, op.

'Hij gaat me nu vertellen, dat de val van deze kastanje een teken is dat mijn Uroboros in het vuur beproefd moet worden,' dacht ik. G zei echter: 'Ik denk dat de kastanje onverwachts ons gesprek af-luisterde, en besloot iemand aan zijn onwetendheid te herinneren.'

'Zijn manier van dingen met elkaar verbinden is niet alledaags,' schoot het door me heen. Ik masseerde de pijnlijke plek, en bekende vervolgens een van mijn grote problemen: 'Ik zit door mijn onwetendheid in een impasse, mijn meditaties en de ademhalings-technieken brengen me niet het beloofde resultaat.'

'Je moet volkomen omgevormd worden, slechts dan zul je de hoogste werelden kunnen bereiken.'

'Wat bedoelt u met 'omgevormd worden'? Ik zie in mijzelf niets dat zo vreselijk is dat het omgevormd moet worden.'

'Ik bedoel dat je innerlijke beschaving mist,' lachte G.

'Ik ben aan de universiteit afgestudeerd. Ik ben een mathematicus en hoofd van een groep,' zei ik. Het ongemakkelijke, eenzijdige gesprek met deze man begon me aardig te kwetsen.

'Al met al denk ik niet dat je geprobeerd hebt jezelf te onderzoeken.'

Op dat moment kwamen we een aardig meisje tegen, dat druiven op straat verkocht. G glimlachte naar haar en zei: 'Vindt u dat deze jongeman eruit ziet als een mathematicus?' Ze wierp een snelle blik op mij, en zei quasi verlegen: 'Ik hoop dat hij het mij vergeeft, als ik zeg dat hij meer lijkt op een bosgeest.'

Ik werd rood van haar brutaliteit en zij barstte in lachen uit. Het leek me dat G zeer ingenomen was met haar antwoord en ik was opeens heel verontwaardigd.

'Hoe kan een marktmeisje in hemelsnaam een correcte inschatting van mij maken!' riep ik uit tegen G.

G besteedde geen aandacht aan mijn kreet en wendde zich weer tot het meisje: 'Kent u dat kinderliedje over de kip?'

De kip werd gebakken de kip werd gekookt

De kip ging buiten wandelen.

Hij werd gepakt, hij werd gearresteerd,

En moest zijn paspoort laten zien.

Het meisje zong het liedje met een heldere stem en keek me onder-
tussen venijnig aan.

'Het is vast amuzanter om klanten te bespotten, dan om druiven te
verkopen,' zei ik gekwetst door deze vaudevilleachtige uitwisseling
van opmerkingen. G liet me echter niet verdergaan, en richtte zich
weer tot het meisje.

'Aan wie doet mijn metgezel u speciaal herinneren?'

'Aan een rauwe kip natuurlijk,' lachte ze.

Ik had niet verwacht, dat een meisje van de straat G zo uitvoerig zou
assisteren. Toch leek het me belachelijk te veronderstellen, dat zij
op de een of andere manier samenspannen. G lachte naar de jonge
elf en zei: 'Nu, Kasyan, het wordt tijd dat je voor ons een paar kilo
druiven bij dit aardige meisje koopt, als dank voor haar hulp bij
jouw oefening in zelf-observatie.'

'Ik wil deze trossen, de kleinere,' zei ik tegen het meisje en deed net
alsof ik vriendelijk lachte.

We kwamen bij het strand, en onze kleren in het zand achterlatend
doken we in de koele golven. Een eenzaam wit zeil vertoonde zich
in de verte, en G zwom van de kust weg, de verre horizon tegemoet.
Ik volgde hem. We zwommen meer dan een half uur in het diepe
water. De kust was ver achter ons, toen ik een riskante vraag stelde,
waarop een correct antwoord mijn twijfels over G's geestelijke ni-
veau zou wegnemen: 'Wat ziet de mens wanneer hij het bovenbe-
wustzijn bereikt?'

G keek me vastberaden aan en antwoordde: 'Als de mens in aanra-
king komt met het Hoogste Zelf, ziet hij het zinloze van het aardse
leven, dat gericht is op de realisatie van erfelijke programma's. Hij
ziet, dat wanneer hij leeft voor de belangen van het stoffelijk zelf, hij
leeft als in slaap. Hij ziet dat alle mensen slapen en dat hun slaap zo
diep is, dat het onmogelijk is om dit aan hen uit te leggen, laat staan
het hen te laten ervaren. Slechts weinigen ontwaken uit de droom
van maya, en komen in aanraking met hun Goddelijke oorsprong,
hun Hoogste Zelf. De droom van maya is zo intens, dat het je verlan-
gen naar de hoogste werelden volkomen teniet doet.'

Ik herkende in zijn woorden de atmosfeer de staten van boven-
bewustzijn die ik in mijn jongere jaren had ervaren. Tegelijkertijd
voelde ik met heel mijn wezen dat hij niet de een of andere goeroe
citeerde, maar uit eigen ervaring sprak. Ik twijfelde niet meer of G
de persoon was waarover Sri Yukteswar het gisteren had in mijn
nachtmeditatie, en ik dook van vreugde in het diepe. De helderheid
van het koele water kalmeerde me. Toen we doodmoe waren, keer-

den we terug naar onze kleren en ik ontdekte dat de tas met druiven verdwenen was.

'Maak je niet druk,' zei G, 'het is een offer aan de plaatselijke geesten.'

'Waarschijnlijk meer aan kruimeldieven,' zei ik verstoord.

'Dat zijn ook in lichamen geïncarneerde geesten, zij zijn er zich alleen niet van bewust,' merkte G op.

Spoedig daarna keerden we terug naar George's appartement, dat wat had kunnen bijkomen van haar bezoekers. Slechts de sigarenpeuken in de borden en op de grond herinnerden nog aan hun aanwezigheid. De deur van de tweede kamer ging open, en een elegante dame, met gouden haar tot op haar schouders, verscheen. Haar groenachtige ogen glinsterden met de glans van een andere wereld, en haar figuur deed denken aan het beeldje van een Chinese prinses, dat thuis op mijn bureau stond. Ze liep licht en geruisloos en om haar middel was een soort zilveren glans. Ze zonk zachtjes in een stoel, stak een sigaret op en keek aandachtig naar de rook. Ik besepte opeens, dat zij in een innerlijke staat verkeerde, die ikzelf zo nu en dan, tijdens diepe meditatie, ook ervaren had. Haar ogen glansden geheimzinnig, als twee smaragden. Het was G's metgezel. 'Mag ik een nieuwe kennis van mij aan je voorstellen?' zei G tegen haar. 'Dit is Kasyan, een mysticus uit Kishinev.'

'Leena,' zei ze met een snelle, doordringende blik.

George liet me in zijn keuken overnachten en gaf me een matras en een deken. Als hoofdkussen gebruikte ik mijn tas.

's Nachts had ik het geluk een ongewone droom te krijgen.. Ik was in een tuin met exotische planten en slenterde tussen prachtige bloembedden. Ik wilde een rode anjer met een lange steel plukken. Ik strekte mijn hand uit, toen ik opeens hoorde: 'Afblijven, vreemdeling, ik verbied je bloemen in deze tuin te plukken!' Ik deinsde terug en zag een fee. Ze was verrassend mooi met gouden haar tot op de schouders, maar haar doordringende, groenachtige ogen keken vijandig. Het was alsof ik haar kende. Ze wuifde met haar hand en de bloemen veranderden in elven. Toen draaide ze zich koninklijk om en schreed in de richting van het bos, begeleid door haar gevolg. Ze verlieten de weide. Ik had haar graag gevolgd, maar ze keerde zich om en hield me met een koude blik tegen. Sedert die tijd dacht ik aan G's dame als de Koningin van de elven van de tovertuin.

De volgende dag probeerde ik haar over de ontmoeting in mijn droom te vertellen, maar ik kon niet meer dan wat mompelen toen ik op haar blik was gestuit, die in een ogenblik moe en onverschillig

was geworden. Het regende en de bomen, moe van de zomerhitte, gaven hun slappe takken graag over aan het rumoerige water. Ik kwam terug van de supermarkt, beladen met tassen vol voedsel, zette ze in de keuken neer en ging de kamer binnen. G had zich gezellig genesteld in een armstoel en las 'Filosofie van de Vrijheid' van Berdjaev⁸. Ik liep een paar keer om hem heen, en besloot uiteindelijk hem te storen met een andere, voor mij, belangrijke vraag: 'Kunt u mij een aanwijzing geven over de beste manier, om mezelf te onderzoeken?'

'Ben je al over je scepticisme heen?' vroeg hij verwonderd.

'Ik heb geen scepticisme in me,' zei ik, 'ik streef altijd naar mijn Hoogste Zelf.'

'Je antwoord maakt duidelijk dat je jezelf nooit op de juiste manier hebt onderzocht. Heb je ooit opgemerkt dat er vele verschillende 'zelden' in je wonen?'

'Tot nu toe heb ik mezelf tamelijk heel gevonden,' antwoordde ik, plotseling onzeker.

'Kijk naar deze boom die zo groots op het erf staat. Jij bent de stam en de takken van de boom, en de bladeren zijn jouw verschillende zelden. Elk zelf heeft zijn eigen wensen, die verschillen van de wensen van de anderen. Pas als je ze verenigt zul je volledigheid, eenheid, bereiken.'

'Wilt u zeggen dat ik, uit al deze bladeren, één enorm blad moet maken?' Ik maakte een grapje. G lette niet op mijn woorden, hij had slechts op een vreemde manier in mijn ogen gekeken. Iets in mij verschoof door deze blik, en het voelde alsof honderden kleine wezens, die daarvóór rustig op de bodem van mijn ziel sliepen, wakker werden. Dozijnen tegenstrijdige wensen borrelden opeens in me op, zoals het dringende verlangen om kennis te maken met een knap meisje om een prachtige liefdesaffaire mee te beginnen, al mijn geld in een restaurant te verbrassen, of gewoon overal en nergens heen te rennen en me nergens druk over te maken. 'Blijf weg van dat gekke zoeken naar Verlichting,' schreeuwde iemands nasale stem in mij. En ergens diep in mezelf hoorde ik het timide gefluister van het kleine zelf, dat de woorden van G accepteerde en de nodige transformatie wilde ondergaan. Ik begon als door een angel gestoken door de flat te rennen en zag opeens, dat G mijn verwarring met een zekere interesse volgde. Zijn koele blik schokte me. Ik rende de flat uit. Een krachtige windvlaag met regen sloeg tegen mijn gezicht. Door de chaos voortgedreven rende ik lukraak rond, totdat ik geen kracht meer had. Ik zag niet ver van mij vandaan een reusach-